

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 273

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 aprilie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 81 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-4	602.	— Decizie privind sancționarea Societății TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale.....	11
Decizia nr. 105 din 3 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338 ¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4-6	603.	— Decizie privind sancționarea Societății KINGSPPOINT INC. — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ				
598. — Decizie privind sancționarea Societății OVB IMOFINANZ — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	7	604.	— Decizie privind sancționarea Societății RSC CONSULTING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	13
599. — Decizie privind sancționarea Societății NEWPORT CONSULTING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	8	605.	— Decizie privind sancționarea Societății TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	14
600. — Decizie privind sancționarea Societății INFO CENTER GROUP — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	9	606.	— Decizie privind sancționarea Societății UNIC SPORTS — S.R.L.-D cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale	14-15
601. — Decizie privind sancționarea Societății GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale.....	10	607.	— Decizie privind sancționarea ASOCIAȚIEI CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 81**

din 26 februarie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Bogdan Pătrășcoiu în Dosarul nr. 2.142/110/2014 al Tribunalul Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 843D/2014.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Alina-Georgiana Han, cu împrumut la dosar, pentru partea OMV Petrom Aviation — S.A. din Otopeni, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul a fost repus pe rol, după dezbaterile care au avut loc în ședința publică din 9 decembrie 2014, dată la care, la cererea avocatului autorului excepției, cauza s-a amânat pentru 15 ianuarie 2015, când Curtea a amânat pronunțarea pentru 3 februarie 2015, dată la care, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 26 februarie 2015.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții OMV Petrom Aviation — S.A. din Otopeni, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale și arată că nu au intervenit elemente noi pentru schimbarea acesteia. Astfel, susține că măsura suspendării facultative a contractului individual de muncă este o măsură temporară, care nu încalcă prezumția de nevinovăție și prin care este protejat și interesul angajatului. În acest sens este Decizia Curții Constituționale nr. 86 din 27 ianuarie 2011.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 18 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.142/110/2014, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de

Bogdan Pătrășcoiu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de suspendare a contractului individual de muncă.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate care dau posibilitatea angajatorului de a suspenda contractul individual de muncă în cazul în care a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, încalcă prezumția de nevinovăție. În acest sens, invocă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3.465 din 27 iunie 2007, în care a fost reamintit caracterul obligatoriu al prezumției de nevinovăție, Sentința civilă nr. 8.676 din 6 mai 2011 a Judecătoriei Sectorului 1 București, referitoare la prezumția de nevinovăție în materie contravențională, doctrina în materie, jurisprudența în materie contravențională a Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 70 din 21 februarie 2013. Arată că, dacă prezumția de nevinovăție este respectată cu atâta strictețe în materie contravențională, cu atât mai mult trebuie să fie respectată în materie penală.

8. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, suspendarea contractului individual de muncă fiind o măsură temporară, ce durează pe perioada cercetărilor penale. În condițiile în care se constată nevinovăția salariatului, acesta își reia activitatea, fiind îndreptățit la plata unor despăgubiri echivalente cu toate drepturile de care a fost lipsit pe durata suspendării. Suspendarea contractului de muncă nu pornește de la premisa vinovăției salariatului pentru a fi nevoie de o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, suspendarea vizând situația existenței unei incompatibilități între atribuțiile salariatului și fapta pentru care este cercetat penal. De asemenea, prin măsura suspendării se realizează un echilibru între interesele salariatului, pe de o parte, și ale angajatorului, pe de altă parte, neexistând un pact internațional care să împiedice adoptarea unei măsuri de suspendare.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prezumția de nevinovăție.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 520 din 11 octombrie 2005 și nr. 24 din 22 ianuarie 2003.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise și înscrisurile depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora „*Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații: [...] b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.*”

15. Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (2) referitor la prezumția de nevinovăție și art. 20, prin raportare la prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind prezumția de nevinovăție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate — art. 52 alin. (1) lit. b) din Codul muncii — cuprind două teze care reglementează două situații în care se poate suspenda contractul individual de muncă din inițiativa angajatorului, și anume: atunci când angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută; atunci când salariatul a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută (independent de plângerea angajatorului). În aceste cazuri măsura suspendării nu operează de drept, ci este facultativă, fiind necesară manifestarea de voință a angajatorului, prin decizie a organelor sale competente, decizie care poate fi atacată în justiție.

17. Analizând actele dosarului, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate a contestat Decizia din 27 martie 2014 a angajatorului prin care s-a dispus suspendarea contractului individual de muncă „pe perioada cercetării penale în Dosarul nr. 459/120/2014 aflat pe rolul Tribunalului Dâmbovița”, începând cu data de 3 aprilie 2014. Astfel, decizia de suspendare a contractului individual de muncă a fost emisă după trimiterea în judecată a angajatului prin Rechizitoriul nr. 632/P/2011 din 30 ianuarie 2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Dâmbovița. Așadar, în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, suspendarea contractului individual de muncă la inițiativa angajatorului a fost dispusă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul muncii și, prin urmare, numai această teză are legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a acestora este inadmisibilă.

18. Analizând criticile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul muncii, Curtea reține că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 24 din 22 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, sau prin Decizia nr. 86 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011. Curtea a reținut că, „luând măsura suspendării contractului individual de muncă, angajatorul nu se pronunță asupra vinovăției sau nevinovăției angajatului și nici asupra răspunderii sale penale, acestea fiind chestiuni a căror soluționare intră în sfera de activitate a organelor judiciare. Angajatorul [...] atunci când ia cunoștință despre trimiterea în judecată a angajatului pentru săvârșirea unei fapte de aceeași natură poate lua măsura suspendării. Măsura suspendării durează până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, având așadar un caracter provizoriu. În situații în care se va constata nevinovăția salariatului și dispunerea nejustificată a suspendării contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la măsuri reparatorii corespunzătoare în temeiul dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii, potrivit cărora, dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară, plătindu-i-se, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului.” Curtea a mai arătat că măsura suspendării contractului de muncă prevăzută de textele de lege criticate nu este contrară nici prezumției de nevinovăție, întrucât existența ori inexistența vinovăției se stabilește prin hotărâre judecătorească definitivă.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Cu privire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea reține că, potrivit acesteia, prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este relevantă nu numai în acțiunea penală, dar și în alte cauze în care instanțele naționale nu au trebuit să stabilească problema vinovăției, scopul său esențial fiind să prevină orice autoritate națională să reflecte opinia că reclamantul este vinovat înainte ca acesta să fie găsit vinovat conform legii. În acest sens s-a pronunțat instanța de contencios al drepturilor omului în Cauza *Tehanciu împotriva României*, prin Decizia de inadmisibilitate din 22 noiembrie 2011, paragraful 17. În această cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că cererea reclamantului privind încălcarea dreptului său la prezumția de nevinovăție din cauza suspendării din funcție în momentul trimiterii în judecată este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă, deoarece suspendarea sa era obligatorie și automată conform Legii nr. 188/1999 și nimic din această lege nu arată că scopul măsurii de suspendare ar fi unul punitiv, ci mai degrabă de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin suspendarea din funcție a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și astfel de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (paragraful 19). Curtea a mai reținut că, chiar și în absența unui scop punitiv, trebuie evaluat impactul acestei măsuri asupra drepturilor individuale apărute la art. 6 paragraful 2 din Convenție și, în mod special, trebuie să se țină seama de garanțiile prevăzute de lege în acest sens, menționând că dispozițiile relevante din Legea nr. 188/1999 prevăd că, la terminarea procesului, persoana este repusă în funcție dacă nu a fost găsită vinovată, cu plata retroactivă a salariului (paragraful 20).

21. Curtea reține că aceste considerente avute în vedere de Curtea Europeană a Drepturilor Omului la pronunțarea deciziei sus-menționate sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cazul suspendării contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului în ipoteza trimiterii în judecată a angajatului pentru fapte incompatibile cu funcția deținută, cu atât mai mult cu cât, potrivit dispozițiilor de lege criticate, suspendarea în aceste cazuri este facultativă, iar nu obligatorie, cum este, potrivit Legii nr. 188/1999, în cazul funcționarilor publici.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Bogdan Pătrășcoiu în Dosarul nr. 2.142/110/2014 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă.

2. Respinge, ca nefundată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar și constată că dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 105

din 3 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Dumitrina Păduraru în Dosarul nr. 2.247/103/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 822D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 26 februarie 2015, în prezența reprezentantului autorului excepției, a consilierului juridic al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de amânare pentru depunerea de concluzii scrise formulată de reprezentantul autorului excepției, a amânat pronunțarea pentru data de 3 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 20 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.247/103/2013, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a**

civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Dumitrina Păduraru în cadrul unei cauze de contencios administrativ având ca obiect „acțiunea în constatare”, formulată în temeiul art. 8 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin care a solicitat: a) să se constate că i s-a vătămat în mod grav dreptul la sănătate, la viața privată și libertatea de conștiință și la siguranța datelor personale prin întocmirea dosarului electronic și eliberarea rețetelor electronice începând cu data de 1 ianuarie 2013; b) să fie obligați pârâții să presteze asistență medicală fără ca asiguratul să dețină card de sănătate, fără să i se întocmească dosar electronic de sănătate și fără să i se elibereze rețete electronice, sub sancțiunea penalităților de întârziere; c) plata de daune materiale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece „instituie o obligație fără nicio alternativă, de însușire a acestui tip de card de sănătate electronic și de punere în operă a dosarului electronic”, încalcând astfel dispozițiile constituționale care apără și garantează libertatea de gândire și de conștiință, Declarația Universală a Drepturilor Omului, dar și art. 18 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturi civile și politice. Libertatea de gândire, conștiință și religie include dreptul de a avea sau a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa. Deja la nivel european, Marea Britanie a renunțat la documentele de identitate electronice, Consiliul Constituțional din Franța a pronunțat Decizia nr. 652 din 22 martie 2012 privind neconstituționalitatea Legii referitoare la actele electronice de

identitate, iar raportorul Parlamentului European Ole Sorensen a atras atenția că biometria și documentele electronice reprezintă un pas către stocarea centralizată și sistematică a datelor cu caracter personal, și că o astfel de bază de date ar afecta protecția drepturilor cetățenești, în special dreptul la viața privată. În România, societatea civilă este cvasiunanim împotriva actelor de identitate electronice, un număr de 46 de organizații nonguvernamentale sesizând Guvernul în legătură cu această problemă.

5. Totodată, susține că modalitatea concretă în care aceste servicii de comunicații electronice operează a fost lăsată în întregime la latitudinea producătorilor de softwear, iar modul de operare transformă aceste baze de date într-un sistem de tip deschis, care oferă unui număr nedeterminat de persoane nu numai informații legate de procedurile medicale aplicate, ci și ceea ce Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice definește ca „date de localizare”. Totodată, se stochează în mod nelimitat și pe durată nelimitată toate datele care identifică asiguratul, bolile de care suferă, tratamentele etc., ceea ce afectează dreptul la propria imagine și la demnitate, încălcându-se astfel dreptul la viața privată, prevăzut de art. 26 din Constituție și de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Niemietz împotriva Germaniei*.

6. De asemenea, autorul excepției susține că măsura stocării datelor cu caracter personal pe o perioadă nelimitată nu este necesară într-o societate democratică, încălcând astfel și art. 53 alin. (2) din Constituție, câtă vreme calitatea de asigurat, precum și dovada achitării contribuției la sistemul național de sănătate pot fi dovedite și prin formularul clasic al adevărului de asigurat. La nivel european, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a declarat nevalidă Directiva „Big Brother”, tocmai pentru lipsa de proporționalitate între măsurile de preluare și stocare a datelor cu caracter personal în sistemele informatice și scopul urmărit. Totodată, prin refuzul de a se presta asigurare medicală în lipsa unui card de sănătate se încalcă art. 44 alin. (1) din Constituție și dreptul la ocrotirea sănătății.

7. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu stabilesc nicio obligație în sarcina individului de a adopta o anumită conduită cu privire la starea sănătății sale, care ar contraveni convingerilor sale religioase, ci instituie o îndatorire generală și neutră în vederea îndeplinirii obligației de rang constituțional a statului de a lua măsuri pentru asigurarea unei mai bune gestiuni a resurselor financiare alocate sistemului de sănătate, și ca o manifestare a caracterului de stat social al României.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece Legea nr. 95/2006 instituie o regulă în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal a stocării datelor privind diagnostice și boli cronice în mod continuu, pe o perioadă de 5 ani de la data emiterii. Scopul avut în vedere de legiuitor este acela de control al corectitudinii efectuării serviciilor cerute a fi decontate, iar normele metodologice de aplicare a prevederilor criticate reglementează entitățile care au acces la informațiile de pe cardul de sănătate, acestea fiind transmise în circuit închis. În plus, sistemul introducerii cardurilor de sănătate are în vedere

necesitatea furnizării de servicii medicale în concordanță cu nevoile reale ale comunității, și anume îmbunătățirea adresabilității și accesibilității serviciilor medicale. În final, arată că prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauza de față.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, susținerile reprezentantului autorului excepției și ale consilierului juridic al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Art. 212 prevede documentele prin care se atestă calitatea de asigurat, iar dispozițiile art. 330—333 și art. 335—338¹ fac parte din capitolul III „*Cardul național de asigurări sociale de sănătate*” din titlul IX „*Cardul european și cardul național de asigurări sociale de sănătate*” al Legii nr. 95/2006.

13. Autorul excepției susține că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale ale art. 26 alin. (1) și (2) privind viața intimă, familială și privată, art. 29 alin. (2) privind libertatea conștiinței, art. 34 alin. (1) privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și art. 53 alin. (2) privind condițiile referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea vieții private și de familie.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate, referitoare la cardul național de asigurări sociale de sănătate, au fost modificate, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2015, fără a păstra soluția legislativă criticată de autorul excepției, potrivit căreia nu există posibilitatea de a refuza cardul național de asigurări sociale de sănătate pentru motive de religie sau conștiință. Or, potrivit noului conținut normativ al art. 212 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, „*Documentele prin care se atestă calitatea de asigurat sunt, după caz, adeverința de asigurat eliberată prin grija casei de asigurări la care este înscris asiguratul sau documentul rezultat prin accesarea de către furnizorii aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate a instrumentului electronic pus la dispoziție de Casa Națională de Asigurări de Sănătate. După implementarea dispozițiilor din cuprinsul titlului IX, aceste documente justificative se înlocuiesc cu cardul național de asigurări sociale de sănătate, respectiv cu adeverința de asigurat cu o valabilitate de 3 luni, pentru persoanele care refuză în mod expres, din motive religioase sau de conștiință primirea cardului național. [...]*” Totodată, potrivit art. 330 alin. (2) teza a doua din

Legea nr. 95/2006, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2015, pentru persoanele care refuză în mod expres, din motive religioase sau de conștiință primirea cardului național pentru dovedirea calității de asigurat, se emite adeverința de asigurat cu o valabilitate de 3 luni, prevăzută la art. 319 lit. b¹), potrivit căruia aceasta este „documentul prin care se atestă calitatea de asigurat, cu o valabilitate de 3 luni de la data eliberării, pentru persoanele care refuză în mod expres, din motive religioase sau de conștiință primirea cardului național de asigurări sociale de sănătate, al cărei model este stabilit prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;”. De asemenea, art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 900/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la cardul național de asigurări sociale de sănătate din titlul IX „Cardul european și cardul național de asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 10 septembrie 2012, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 49/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2015, prevede că, începând cu data de 1 februarie 2015, în sistemul de asigurări sociale de sănătate se utilizează cardul național de asigurări sociale de sănătate, iar până la data de 1 mai 2015, pentru dovedirea calității de asigurat pot fi utilizate și documentele prevăzute la art. 212 alin. (1) din Legea nr. 95/2006. După expirarea acestui termen, persoanele care refuză în mod expres, din motive religioase sau de conștiință, primirea cardului național fac dovada calității de asigurat pe baza adeverinței de asigurat cu o valabilitate de 3 luni, eliberată la solicitarea asiguratului de către casa de asigurări de sănătate la care este luat în evidență.

15. Având în vedere acestea, deși dispozițiile de lege criticate au fost modificate ulterior sesizării, fără a mai prelua soluția legislativă criticată (potrivit căreia dovada calității de asigurat se putea face doar cu cardul național de asigurări sociale de sănătate, fără a se da posibilitatea refuzului acestuia, din motive religioase sau de conștiință), Curtea urmează a se pronunța asupra dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din

Legea nr. 95/2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2015, pentru că aceste dispoziții sunt aplicabile litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Astfel, deși erau în vigoare încă de la adoptarea Legii nr. 95/2006, dispozițiile de lege criticate, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2015 (referitoare la dovedirea calității de asigurat numai cu cardul național de asigurări sociale de sănătate), nu și-au produs efecte în ceea ce privește utilizarea acestui card, deoarece, potrivit art. 212 alin. (1) teza finală din lege, data de la care urmează a se utiliza cardul național de asigurări sociale de sănătate se stabilește prin hotărâre a Guvernului. Or, prin Hotărârea Guvernului nr. 49/2015 s-a stabilit că începând cu 1 februarie 2015 se utilizează cardul național de asigurări sociale de sănătate.

16. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele invocate din Legea nr. 95/2006 sunt criticate deoarece nu prevăd o alternativă la cardul național de asigurări sociale de sănătate, în virtutea dreptului de opțiune al cetățenilor care refuză acest document, pe motive de conștiință sau religie, și întrucât „instituie o obligație fără nicio alternativă de însușire a acestui tip de card electronic de sănătate”. Or, ulterior sesizării Curții Constituționale, textele de lege criticate au fost modificate în sensul celor susținute de autorul excepției, prin Ordonanța Guvernului nr. 11/2015, legiuitorul stabilind că persoanele care refuză în mod expres, din motive religioase sau de conștiință, primirea cardului național fac dovada calității de asigurat cu adeverința de asigurat cu o valabilitate de 3 luni, prevăzută la art. 319 lit. b¹). Ținând cont de critica principală a autorului excepției referitoare la obligativitatea dovedirii calității de asigurat cu cardul național de asigurări sociale de sănătate, căreia i se subsumează și celelalte aspecte invocate în motivarea excepției, Curtea constată că, drept urmare a modificărilor legislative intervenite după sesizarea Curții Constituționale, critica aceasta a rămas fără obiect, iar excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr.

47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212, art. 330—333, art. 335—338¹ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Dumitrina Păduraru în Dosarul nr. 2.247/103/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății OVB IMOFINANZ — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea OVB IMOFINANZ — S.R.L., cu sediul social în Cluj-Napoca, str. Franz Liszt nr. 30, județul Cluj, J12/1252/2004, CUI 16301778, F-0009,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății OVB IMOFINANZ — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asigurărilor și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea OVB IMOFINANZ — S.R.L., cu sediul social în localitatea Iași, str. Splai Bahlui nr. 24, bl. C1, sc. E, ap. 1, parter, județul Iași, cu sediul social în Cluj-Napoca, str. Franz Liszt nr. 30, județul Cluj, J12/1252/2004, CUI 16301778, F-0009 cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea OVB IMOFINANZ — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății NEWPORT CONSULTING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea NEWPORT CONSULTING — S.R.L., cu sediul social în București, str. Balomir nr. 68, sectorul 5, J40/292/11.01.2010, CUI 26384606, F-0027,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății NEWPORT CONSULTING — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea NEWPORT CONSULTING — S.R.L., cu sediul social în București, str. Balomir nr. 68, sectorul 5, J40/292/11.01.2010, CUI 26384606, F-0027, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea NEWPORT CONSULTING — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății INFO CENTER GROUP — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea INFO CENTER GROUP — S.R.L., cu sediul social în Sibiu, str. Zaharia Boiu nr. 2, județul Sibiu, J32/913/2008, CUI 23991034, F-0019,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății INFO CENTER GROUP — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea INFO CENTER GROUP — S.R.L., cu sediul social în Sibiu, str. Zaharia Boiu nr. 2, județul Sibiu, J32/913/2008, CUI 23991034, F-0019 cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea INFO CENTER GROUP — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 600.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L., cu sediul social în București, Calea Plevnei nr. 53, etajul 1, camera 1, sectorul 1, J40/4882/19.04.2011, CUI 28372446, F-0029,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L., cu sediul social în București, Calea Plevnei nr. 53, etajul 1, camera 1, sectorul 1, J40/4882/19.04.2011, CUI 28372446, F-0029, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea GENERALI PROFESIONAL TRAINING — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L., cu sediul social în București, Calea Dorobanților nr. 103—105, sectorul 1, J40/9776/2000, CUI 13477711, F-0020,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L., cu sediul social în București, Calea Dorobanților nr. 103—105, sectorul 1, J40/9776/2000, CUI 13477711, F-0020, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea TUV RHEINLAND ROMANIA — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 602.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății KINGSPPOINT INC. — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea KINGSPPOINT INC. — S.R.L., cu sediul social în Brăila, str. Împăratul Traian nr. 30, județul Brăila, J09/165/2010, CUI 26785179, F-0005,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății KINGSPPOINT INC. — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea KINGSPPOINT INC. — S.R.L., cu sediul social în Brăila, str. Împăratul Traian nr. 30, județul Brăila, J09/165/2010, CUI 26785179, F-0005, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea KINGSPPOINT INC. — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății RSC CONSULTING — S.R.L. cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea RSC CONSULTING — S.R.L. cu sediul social în Cluj-Napoca, str. Paul Chinezu nr. 2, județul Cluj, J23/3177/03.04.2007, CUI 29424128, F-0043,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății RSC CONSULTING — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea RSC CONSULTING S.R.L., cu sediul social în Cluj-Napoca, str. Paul Chinezu nr. 2, județul Cluj, J23/3177/03.04.2007, CUI 29424128, F-0043, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea RSC CONSULTING — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 604.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L.
cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L., cu sediul social în București, bd. Alexandru Obregia nr. 38A, bl. II34, sc. B, ap. 72, sectorul 4, J40/9625/2010, CUI 27481089, F-0015,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L., cu sediul social în București, bd. Alexandru Obregia nr. 38A, bl. II34, sc. B, ap. 72, sectorul 4, J40/9625/2010, CUI 27481089, F-0015, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea TRAINING & COMPETENȚĂ — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 605.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății UNIC SPORTS — S.R.L.-D
cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea UNIC SPORTS — S.R.L.-D, cu sediul social în satul Deda nr. 94, județul Mureș, J26/854/2011, CUI 28995916, F-0048, a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății UNIC SPORTS — S.R.L.-D, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea UNIC SPORTS — S.R.L.-D, cu sediul social în satul Deda nr. 94, județul Mureș, J26/854/2011, CUI 28995916, F-0048, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea UNIC SPORTS — S.R.L.-D poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.
Nr. 606.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE
privind sancționarea ASOCIAȚIEI CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ
ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR cu revocarea aprobării acordate
și radierea din Registrul furnizorilor de programe educaționale

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 4 februarie 2015, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 275 din 16 ianuarie 2015, ca urmare a controlului permanent efectuat la ASOCIAȚIA CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR, cu sediul social în București, str. Matei Basarab nr. 29, sectorul 3, F-0053,

a constatat următoarele:

Societatea nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor în cuantumul și la termenele legale; astfel, furnizorul de programe educaționale a încălcat prevederile art. 4 alin. (3) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Fapta constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina ASOCIAȚIEI CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează ASOCIAȚIA CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR, cu sediul social în București, str. Matei Basarab nr. 29, sectorul 3, F-0053, cu revocarea aprobării acordate și radierea din Registrul Furnizorilor de programe educaționale, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 11 lit. d) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012.

Art. 2. — Furnizorul de programe educaționale are obligația să aducă la cunoștința clienților săi revocarea aprobării și radierea din Registrul furnizorilor, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, ASOCIAȚIA CENTRUL DE PREGĂTIRE PROFESIONALĂ ÎN ASIGURĂRI ȘI ÎN DOMENIUL BANCAR poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 30 martie 2015.

Nr. 607.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

